AKBABA

AKBABA

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR, SİYASİ, FİKİR, SANAT, MİZAH MECMUASI

SAHİBİ:
Yusuf Ziya ORTAÇ

İDAREHANE
İstanbul, Ankara caddesi, No. 47
Telefon: 22129

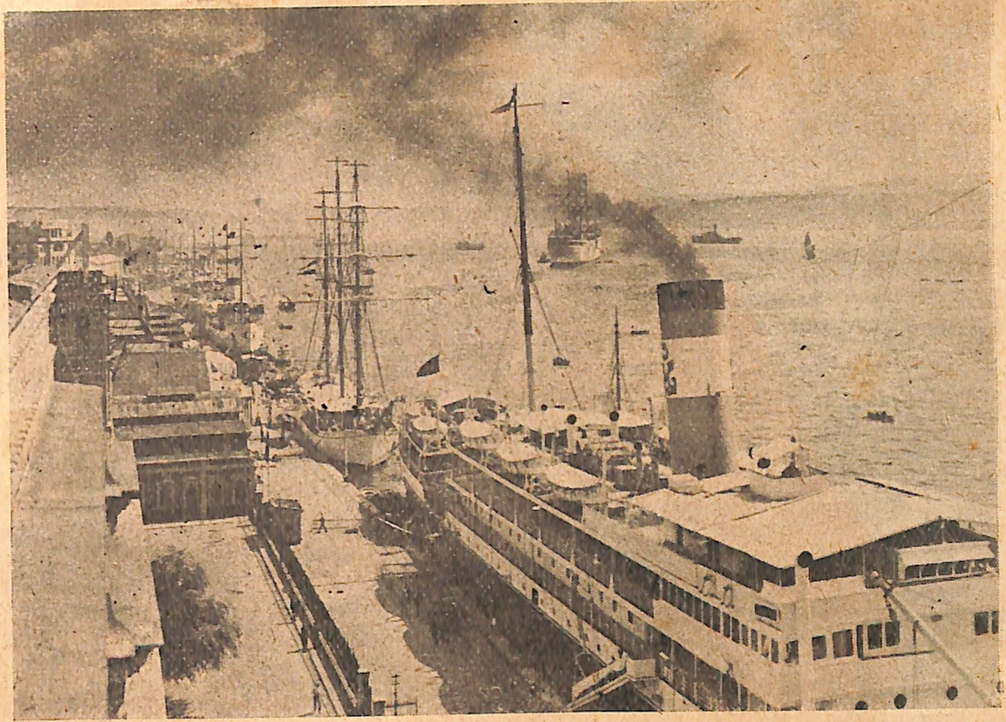
ABONE
Türkiyenin her tarafı için:
Seneliği 1000, altı aylığı 500, üç aylığı 250 kuruş.
Yabancı memleketlere: Seneliği 2000, altı aylığı 1000, üç aylığı 500 kuruş.

13 temmuz, 1944, perşembe

Sayı: 19

20 Kuruş

DENİZCİLİK BAYRAMI

Galata rıhtımında: Denizyollarının bir gemisi

Geçen hafta, denizcilik bayramı, düdükler, bayraklar, şenlikler ve deniz yarışlarile kutlandı.

Sevinmeliyiz: Denizcilik bayramı, Türk sularında işlemek hakkının Türk bayrağına geçtiği gündür.

Bu kutlu gün şerefine Taksimde bir tören yapılmış, oradan halk kalabalığının da karıştığı büyük bir alay, önde şehir bandosu olduğu halde Beşiktaşa büyük Türk denizcisi Barbarosun anıtı önüne inmiştir.

Bir çok teşekküllerin yer aldığı bu törene İstiklâl marşile başlanmış ve nutuklardan, Denizciler marşından sonra bir manga bahriye erinin havaya ateş etmesiyle son verilmiştir.

Öğleden sonra, denizcilik bayramı, Moda koyunda yapılan deniz yarışlariyle devam etmiştir.

Yalnız, bu güzel bayram dolayısile dikkatimize çarpan bir lâübalilik var: Bayramın adı!

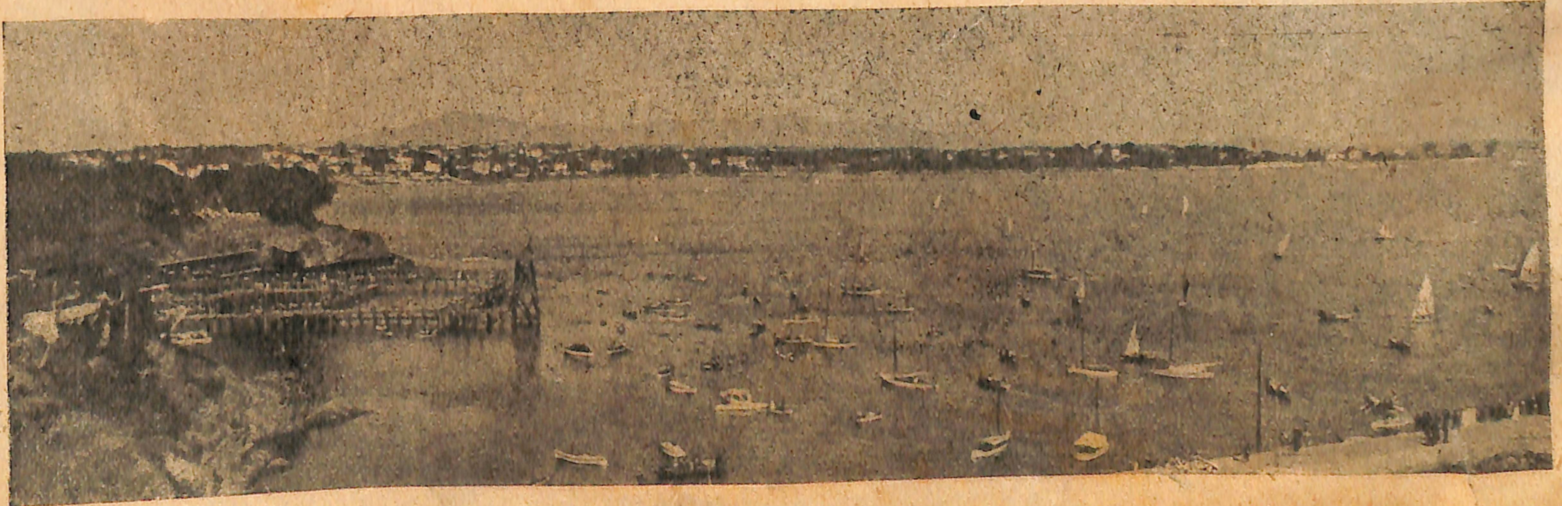
Evet, bayramın adı nedir?

Günlük gazetelerde şu üç ayrı isme, hattâ bir gazetenin bir sahifesinde ayrı ayrı şu üç isme rasladım:

1 — Denizcilik bayramı...
2 — Denizciler bayramı...
3 — Deniz bayramı...

Nasıl Şeker bayramına, akide bayramı, tatlı bayramı demiyorsak; nasıl Kurban bayramını, koyun bayramı, et bayramı diye yazmıyorsak, birer millî sevinç günü olan bu bayramlarımızında isimlerini doğru öğrenmeli, doğru söylemeli, doğru yazmalıyız.

AKBABA

Moda koyunda yelken yarışları

HER HAFTA

SiMiTCi NiNE!

Yaz gününün bütün yorgunluklarını bir mavi deniz karşısında soyunmak ve beyaz köpüklü iri bir kadehte ruhunuzun bütün ateşini söndürmek için Boğaz kıyısında bir kır gazinosuna gidiyorsunuz. Garson, masanın üstünü mezelerle donatırken size: "Ehmek vesikanız var mı?" diye sormuyor bile!

Bir öğle üstü, şehrin tanınmış lokantalarından birine gidiyorsunuz: Sulh günlerinin bembeyaz rüyası has fırancaladan hamurun hayalleştiği puf böreğine ve altın saçlı tel kadayıfına kadar her lezzet emrinizi beklemektedir!

Eğer, Büyükada'da oturuyorsanız, akşam postasını yapan vapurda, güverte yolcularının kıtlıktan çıkmış bir iştahla birbirlerine girdiklerini görürsünüz: Alnından terler akan bir çocuk, arasına birer dilim peynir şıkıştırılmış küçük ekmekleri sağa sola yetiştirmek için çırpınmaktadır: En şık hanımlar bile, sandviçlerin beyaz ve yumuşak vücuduna tırnaklarının manikürlü pençelerini hırsla geçirmiş, güzel yüzlerini çirkinleştiren bir oburlukla avurtlarını şişirmektedirler!

Kaç gündür, kendi kendime düşünüyordum: İstiklâl caddesinin meşhur lokantalarından kır kahvelerine ve kenar meyhanelerden vapur güvertelerine kadar genişleyen beyaz unun bu karaborsası karşısında, bütün dünya yasaklarının en muhteremi olan "Devlet yasağı" acaba ne yapıyor?

Dün akşam, kalemi elimden bırakmış, alnım insafsız bir baş ağrısile çatık, Babıâli yokuşundan inerken yolumu kesen bir kalabalık benim bu şüpheme cevap verdi:

Resmî bir zabıta memuru, boynuna iple bağlanmış bir tabla içinde üç, beş simit satan, bütün kanunlardan, yasaklardan habersiz, yarı bunak, ihtiyar bir nineyi kolundan yakalamış karakola götürüyordu!

Yusuf Ziya ORTAÇ

Gazetelerden: Almanyada gaz maskelerinin hazırlanması ilân edildi!

— Galiba kan dökülmesine nihayet verilecek...
— Evet, artık gaz harbine hazırlanıyorlar!..

Beşizler!

Adanada bir Türk kadını, beş çocuk doğurmuş!

Bu zamanda, tek çocuk doğurmağa razı olmayan, vücutlarının tazeliğini mezara kadar götürmek meraklısı asrî bayanlar için, işte örnek alınacak bir ana tipi!

Fakat bu Türk kadını, beş çocuğu, beş ayrı gebelikle de değil, bir defada doğurmuş, eski tâbirile "bir batında beş çocuk!"

Ayrıca, bu beş çocuğun bir hususiyeti daha var: Beşi de erkek oluşu!

Beşizlerin anası, Türk kadınının cömert doğuruculuğuna ve bu beş oğlan çocuk da Türk milletinin erkekliğine birer misâldir.

Çıplak toprakları şenlenmek için insan bekleyen yurdumuza beş evlât bağışlayan bu anayı, "Örnek Ana" ilân etmeli ve o beş yavruya, bütün millet bir baba kucağı açmalıyız.

BİR İFLÂSIN SEBEBİ

Yazan :

REŞAT NURİ GÜNTEKİN

Bu dükkâna ilk defa yanlışlıkla girmiştim. Işsizlikten kendi kendine gazete okuyan orta yaşlı, siyah gözlü bir adam yerinden kalktı:

— Bir emriniz mi var efendim? diye gülümsedi.

Alış veriş etmesini bilmediğim, hele pazarlık denen şeye bir türlü akıl erdiremediğim için yabancı yere girmem. Bundan başka tenha dükkânlara karşı da içimde garip bir emniyetsizlik vardır. "Komşu dükkânlar arı kovanı gibi işlerken buna neye kimse gelmiyor?,, derim, şu halde ya fena mal satıyor; ya fiatlar pahalı... Demek ki bir kusuru var.

Sonra devamlı muvaffakıyetsizliğin en sağlam karakterli insanları nasıl bozduğu, ne küçük ve sefil hilelere sürüklediği de malûm...

Hâsılı boş dükkânda oturan satıcı bana pusuda bir avcı gibi görünür ve zararlarını benden çıkarmak için âdeta üstüme atılmasından korkarım.

Fakat sizi sempatik bir gülümseme ile karşılayan bir insana da: "Yanlışlık oldu. Yanımızdaki dükkâna gidecektim. Gafletle buraya daldım.,, Denemiyor. Onun için almağa niyetli olduğum asıl ehemmiyetli şeyleri sonraya bırakarak çorap yahut mendil istedim.

Dükkâncı paketimi sararken camekânında bir iki gün evvel lüks bir moda mağazasından aldığım bir kravatın ayni gözüme ilişti. Parasını sordum. Benim aldığımdan çok aşağı bir fiat söyledi.

Allah Allah! Kravatı elimde evirip çeviriyor, kapının dışına çıkarıp güneşe tutuyorum. Mal aynı mal.

Böyle olduğu halde gene içim inanmıyor: "Acaba taklid mi? Hırsızlık mı? Gümrük kaçağı mı?,, diye hep adamcağızın aleyhinde düşünüyorum.

O galiba ne düşündüğümü anlamıştı. Gene aynı şirin gülümseme ile:

— Dükkânı yeni açtım da efendim, diyor, müşteri tutmak için şimdilik ucuz satış yapıyorum... Zararına değil, tabiî. Fakat pek az kârla... Her dükkân yeni açıldığı zaman az çok bir reklâm parasını gözden çıkarmaz mı? Ben gazete ilânı, duvar ilânı yerine böyle yaptım.

Dükkâncı kara gözlerini çıkarmış, bir kat daha cana yakın olmuştu.

Bakarken karşısındakinin gözündeki ışıktan müteessir oluyor gibi hafifçe titreyen biraz hastalıklı mavi gözleri vardı.

Sonra sesi, sözleri, hareketleri de okumuş, yazmış efendiden bir adam olduğunu gösteriyordu.

Hâsılı dükkâncı beni avlamıştı. Muameleyi yavaş yavaş genişleterek o gün bütün alacaklarımı ondan aldım.

Artık sekiz on senelik müşterisi bulunduğum komşu dükkânı aldatmağa başlamıştım. Hiç bir şey almağa niyeti olmayan bir adam tavriyle sokaktan geçerken yan gözle ona bakıyor, kapıda kimseyi görmezsem hemen yenisine dalıyordum. Biz artık satıcı ile müşteriden ziyade iki ahbaba benzemiştik. Alış verişten evvel mutlaka bir iki dakika havadan, sudan konuşuyorduk. Fakat ne yazık ki haftalar, aylar geçtiği halde bu dükkân bir türlü kalkınamıyordu.

Bir aralık üç beş ay İstanbuldan uzaklaşmıştım. Dönüşte gene bir gün oraya uğramak istedim. Baktım kepenkler kapalı, üzerine "kiralık,, yaftası yapışmış..

Bu bana garip bir hüzün verdi. Etrafıma bir göz gezdirdim: Sokak çarşının en işlek bir sokağı... Yanındaki, karşısındaki bütün manifatura dükkânları karınca yuvası gibi... Bir bu biçare mi buraya fazla geldi?

Fakat her halde bu iflâs sebepsiz olmıyacak. İktisat nazariyecilerimizden birine sorsam bana bunun yalnız sebebini değil kanununu da izah eder.

Maamafih ben sokakta yürürken bu sebebi kendi kendime de düşünüyorum:

— Mallar fena desek değil... Pahalı desek hiç değil... Dükkâncı sempatik adam, sözünü sohbetini bilen adam... O halde bu neden böyle oldu?

Nafile muammayı halledemiyeceğim. "Elbette bu adamın ticaret kanunla-

— *Arkası 14 üncü sayfada* —

Reşat Nuri Güntekin

VİYANALI YILDIZ

Jenny Jugo : Evinin bahçesinde

Jenny Jugo son filmlerinden birinde..

Jenny Jugo

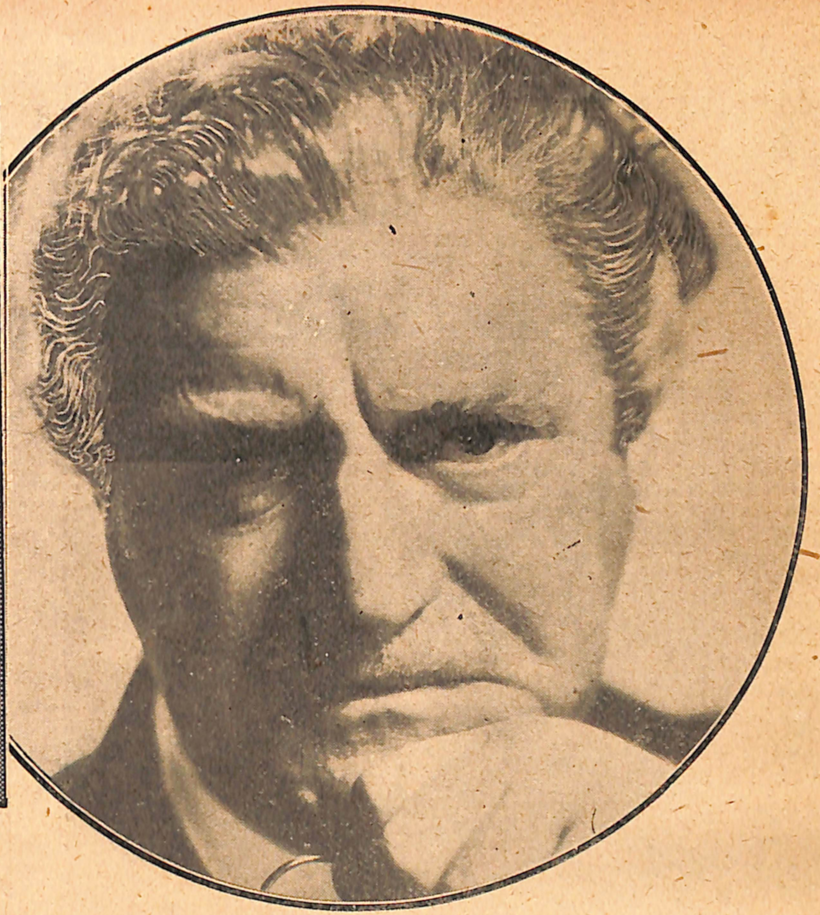
Jenny Jugo aslen Viyanalıdır. Kendisi Viyana Üniversitesine devam etmekte iken, bir gün sokakta bir Alman rejisörünün dikkatini çekiyor ve rejisör derhal kendisine büyük bir cambazhane filminde bir rol teklif ediyor. Jenny Jugo, Üniversitedeki tahsilini bırakıp ta filimde çalışmak üzere Berline gidinceye kadar anne ve babası ile tam üç gün üç gece münakaşa ediyor, fakat sonunda partiyi Jenny kazanıyor ve Berline gidiyor. İlk filmden itibaren kendisini sevdirmiş olan bu sıcak kanlı Viyanalı sanatkâr, bu güne kadar artık yirmiden fazla filim çevirmiştir. Kendisini İstanbulda "Nanet" filminde gördük ve çok beğendik. Önümüzdeki sezonda da Jenny Jugonun "Küçük ve Büyük aşk", "Froylayn Doktor" gibi bir iki güzel filmini seyredeceğiz.

Not :

Önümüzdeki kış mevsiminde, Viyanalı güzel yıldız Jenny Jugo'yu, İstanbul halkı beyaz perdede seyredecektir. Onun iki yeni filminden biri ; Mehtap şarkısı, öbürü Kalbe giden yoldur.

Bu iki romantik gönül mevzuunu, sinema meraklılarının bir kaç hafta lezzet ve heyecanla seyredeceklerini umuyoruz.

SAÇLARIN AĞARMASINA KARŞI ÇARE BULUNDUMU?

Saçlarının ağarmaması yahut ağaran saçlarının eski rengine dönmesi için en büyük fedakârlıkları göze alacak insanların sayısı milyonları bulur. Bunun her hangi bir idealden daha cazip demiyeyim amma, alâkalı olacağını düşününce saçların ağarmasını önlemek veya ağaran saçları tedavi etmek için kafa yoran bir hayli ilim ve fen adamı bulunduğunu kolayca tasavvur edebiliriz. Saçların ağarması yalnız kadınların ve kadınlara hoş görünmek zaruretinde olanların endişe ile karşıladığı bir şey değildir. Kahır yüzünden bir gecede veya yıllar süren kederden saçları ağaran insanları kasteden şair: (Saçlarım aktır, fakat ne yılların eseri olarak, ne de bir tek gecenin...) diyor.

Musikide (Saçlarıma ak düştü) gibi piyasa türküleri, (Kır saçların) gibi oldukça aristokrat şarkılar hep bu gümüşlenmenin elemini terennüm ediyor. Hakikaten korku, ıstırap gibi derin asabî buhranların saçları birden ağarttığı veyahut çarçabuk ağartmağa başladığı herkesin bildiği şeylerdendir. Fakat yirmi yaşında saçları ağaran bahtsızlar ve yahut elliye merdiven dayadığı halde saçında bir tek ak bulunmayan kadir gecesi doğmuşlar göz önüne getirilirse saç ağarmasının sadece böyle ruhî sebeplerle olmadığı anlaşılır. Öyle kimseler tanırım ki bütün ömrü sinir buhranları ve ıstırap içinde geçmiştir de saçı rengini kaybetmemiştir. Yine öyle insanlar tanırım ki saçları henüz çocuk denilecek yaşta iken ağarmıştır. Hattâ bir anadan babadan doğanlar arasında bile bu farklara rastlıyoruz.

Ales Hrdicka adında bir müellif (Ihtiyar Amerikalılar) adında bir kitap yazmıştır. Bu kitapta Kutup seyyahı A. W. Greely'nin hikâyesi çok enteresandır. Bu seyyah 1884 de çok yorucu ve yoksulluklar içinde yaptığı kutup seyahatinin sonunda saçlarının ağardığını, fakat medeni hayata tekrar kavuşunca saçlarının tekrar eski rengine döndüğünü görmüştür. 1884 de binbaşı olan Greely 1922 de General iken yazdığı kitapta şöyle diyor. (1884 Sabine burnuna döndüğümüzde saçlarım büsbütün ağarmış bulunuyordu. Ihtimal ki bunun sebebi dokuz ay süren açlık hayatım idi. Tekrar bolluğa kavuşunca bir yıl içinde saçlarım tekrar kararmağa başladı. Gerçi eski rengini tamamiyle bulmadı amma, hayli düzeldi)

Aradan bir hayli zaman geçtikten sonra, saçların ağarmasiyle yediklerimiz arasında bir ilgi bulunduğu düşüncesi yer aldığı şu sırada bu yazılar tekrar önem kazanmış bulunuyor. Son yıllarda bir çok müellifler vitaminler sayesinde saçların kurtarılabileceğini ileri sürmeğe başladılar. Bu madde para aminobanzoik asididir. Bira mayasından çıkarılır. Mikropların kabuğunda da vardır. Mikropların üremesine yarar.Ve sulfamid dediğimiz ilâçlar da mikroplarda bu maddeye tesir ederek mikrop üremesine engel olurlar. Ansbacher bu asidin, piliçlerin büyümesini temin ettiği gibi saçların da ağarmasını önlediğini söylüyor. Bu iddiasını da belirli yemlerle besliyerek kılları ağaran farelere bu ilâcı verince kılların tekrar kararmağa başladığını görmesine dayanarak ileri sürüyor.

B. F. Sieve 1941 yılı eylûlünde (Science) mecmuasında yazdığı bir yazıda güde iki defa 100 miligram miktarında bu maddeden vereerek yaşlı farelerin iki ay sonra kıllarının karardığını söylüyor. Bunları doğrulayacak sözüne inanılır bilginler henüz görünmedi. Hattâ bir çok bilginler bundan şüphe ediyorlar. Unna, Richards ve Sampson ismindeki âlimler Nutrition mecmuasında yazdıkları yazıda siyah fareler paraaminobanzoik asitsiz sentetik bir yemle beslendikleri takdirde 4-6 hafta içinde kıllarının ağardığı bu hayvanlara günde yüz mikroğram Pantothenic asidi verilince kıllarının ağarmadığını söylüyorlar. Halbuki paraaminobanzoik asit bu hayvanlara tesirsiz kalmıştır. Elvehjem ve arkadaşları da bunu tasdik ettiler. Halbuki Williams bunun doğru olmadığını söyledi. György ve Poling işe daha kesin bir şekilde karıştılar. György geçenlerde yurdumuza gelerek konferanslar veren vitamin işinde sözü çok geçen büyük bir Macar bilginidir. Bu zat şu veya bu asidin değil adına (B kompleksi) denilen ve içinde bir çok parça vitaminler bulunan vitamin kompleksinin saç ağarmasının ilâcı olduğunu söyledi, ki vitaminle uğraşanlar için bu düşünce daha doğru görünür. Çünkü vitaminleri tabiatta olduğu şekilde kullanmak, onların sentetiklerini veya parçacıklarını kullanmaktan çok daha üstün sonuçlar veriyor.

On yıl kadar evvel hayatî kimya ile uğraşan bir çok bilginler sadece sütle beslenerek kansızlığa yakalanan farelerin demir ve bakır vererek kansızlıkları düzelirken ağaran kıllarının da tekrar karardığını görmüşlerdir. Agnes Fay Morgan ve ar.

D. Kemal Saracoğlu

— Arkası 14 üncü sayfada -

Meşhedinin ● ● Hikâyeleri

AKSİ SADA

Yazan :

Ercüment Ekrem Talu

Yaz mehtabının güzelliğinden istifade etmek için, bir arkadaşın Boğaziçindeki yalısına misafir gitmiştik.

Programımız evvelden kararlaşmıştı: Akşamdan, yalının arkasında uzanan koruluğa çıkacak, bir iki çakacak, yemeğimizi yiyecektik. Sonra, Boğaz sularının üstüne gümüşten bir çarşaf çeken mehtaba karşı oturup, içimizde nısfıye çalan ve iyi okuyan bir ahbabı dinleyecektik.

Yalnız, bilmem hangimizin pek haklı itirazı üzerine, böyle kır âlemlerinde, sanki bir mecburiyet varmış gibi hiç değişmiyen söğüş, dolma ve helvadan vazgeçilmiş, başka yemekler tertip olunmuştu.

Bu arada, sevgili dostumuz Meşhedi Cafer de kendi eliyle bir çilav pişirecekti.

— Özüm bir çilâv yapam da göresiz ne mene yahşi çilâvdı! demişti.

Leziz bir balık pilâkisinden sonra, Meşhedinin bir nefaset şaheseri olan bu çilâvı, her lokmada takdir ile yendi.

Bu aralık, dağların arkasından doğan ay, tepemize kadar gelmiş, nurlu yüzüyle bize gülümseyip duruyordu. Güzel sesli arkadaşımız, hafiften taksim etmeğe başladı. Her nağme, korunun derinliğinde, çelikten bir levhaya temas etmiş gibi çınlıyor, uzun akisler yapıyordu.

Ev sahibi:

— Bu korudaki aksi sada bütün Boğaziçinde meşhurdur; dedi. Sesinizi biraz daha yükseltseniz görürsünüz ki bu ses, yayılır yayılır, koru neden sonra o sesi size aynen, ve hiç bozmadan iade eder.

Dediği gibi yaptık, epey bir fasıladan sonra muntazaman tekrar ediyordu.

Hepimiz bütün dikkatimizi buna toplamış, dinliyorduk. Bir ağacın dibinde, birlikte taşıyamadığı nargilesinin hasretini kalmca sarılmış bir sigara ile oyalamak mecburiyetinde kalan Meşhedi, birdenbire söze karıştı:

— Ne dinlersiz?.. O, nedi?.. Beyle eksi sedanın ne ehemmiyeti vardı?

Diye bağırdı. Birimiz sorduk:

— Nasıl ne ehemmiyeti var? Bak ne kadar sonra aksediyor?

Birden, yüzünden her zamanki alaycı çizgiler beliriverdi:

— İlle, acırem sizlere.. Heç ne şey görmemiş, cahil kişilersiz! dedi. Bizim memleçette gelesiz, göresiz kim eksi seda nedi?.. İlle menim hanemde bir tene vardı, ahşam yatanda ana bağırrem: "Meşhedi! gah!.. Sabbah oluptur!„ Ertesi cün tam nemmaz vahtinde, o meni, menim öz sesimle çağırır:

— Meşhedi! Gah!.. Sabbah oluptur!..

— Ben ince sanatları çok severim.. Ya sen ?
— Ben de ince sanatkârları !

Freud'ün Türkiye mümessili: Selmin Evrim

Kadın — Neredeyse birbirlerini yiyecekler...
Erkek — E, ben de olsam yerim : Baksana, zeytinyağı içindeler !..

BİR KIZ

Bir kız gördüm : Elâ gözler
Ceylân bakışlı bakışlı !
Işıl ışıl bebekleri
Şimşek çakışlı çakışlı !

Teni gülden yaprak gibi,
Aydan, köpükten ak gibi
Dağlar aşan ırmak gibi,
Coşkun akışlı akışlı !

— Pilâjlardan temaşa vergisi alacaklarmış ..
— Bari yarısını bize verseler !..

GÖRDÜM!

Gönül denen bir ahşap ev,
Dört saçağı alev alev,
Bu ateşler püsküren dev,
Beni yakışlı yakışlı !

Al dudaklar, beyaz dişler,
O yürüyüş, o sekişler,
Gür saçlarda menevişler,
Altın nakışlı nakışlı !

ÇİMDİK

HAFTANIN GEÇİT RESMİ

Şerburg

İkinci bir Stalingrad halini aldıktan sonra, nihayet Şerburg da düştü. Günlerce süren kanlı boğuşmalardan sonra elde edilen bu muvaffakıyet Müttefiklere olduğu kadar Almanlara da epey zayiat verdirdi. Ben, eğer bizim askerî harekâtı tefsir eden maruf muharrirlerimiz gibi keskin tahminler yapmakla öğünseydim, bu halin mukadder olduğunu söylerdim. Gerçi onlar, hattâ alelumum gazetecilerimiz Müttefik ordusundan evvel Şerburg'u zaptettilerdi. Fakat sonradan imdada yetişen takviye kıtaları, yani ajans haberleri bizim gazetecilere şehri Almanlara iade ettirdi.

Şu oldu, bu oldu. Neticede yalnız Almanlar 70000 ölü 15000 esir verdiler. Müdafaa edenler bu zayiatı verirse Müttefiklerinkini tahmin etmek nisbeten kolayla şır.

Hülâsa, Şerburg, iki tarafa da pahalıya oturdu. Böyle olması da mukadderdi. Zira bu Fransız şehrinin adı, kendi kaderini haber veriyor: Şer Fransızcada pahalı demek; burg da kasaba...

Mezar ve heykel

Dikilecek mi? Dikilmiyecek mi?

Hani ticaret erbabından bir zat vardı. Asrî mezarlıkta kendine bir "ebedî istirahatgâh,, satın almış, ille de üstüne şimdiden heykelimi diktireceğim, torunlarım bakıp ibret alsınlar.. diye tutturmuştu. Nihayet bu zatın müracaatı döne dolaşa şehir meclisine geldi. Şimdi şehir meclisi dileği müzakere edecek ve bu hususta bir karar verecek.

Bence müsaade etmeli!.. Nice hayırsızlar ecdadının mezarına tüy dikerken bu zatın kendi mezarına heykel dikmek istemesi fena mı? Hem bu yüzden bir kaç heykeltraş da sebeplenir. Eğer devlet siparişleri olmasa, heykeltraşlarımızın geçinmek için böyle mezar taşları, mezarlara heykeller yontmaktan başka çareleri kalmıyacak galiba...

Şirketi hayriye

Bir rivayete göre devlet el koydu. Bir rivayete göre satın alındı. Ne olduysa oldu. Artık Şirket tarihe karıştı.

Değişen yalnız idaredir. Yoksa şirketle beraber mürettebatın da tarihe karışması pek hoş olmaz. Gerçi esasen bu şirketin an'anesi yavaş yavaş kayboluyordu: Hani o yalı pencerelerinden uzatılan baklava tepsilerini, çevreleri kaptan köşkünden uzanıp almalar?.. Hani o, bütün Boğazı bir mahalle haline koyan sıkı bağlılık?.

Yer yüzünde "hayır erbabı,, nın bile kalmadığı bir zamanda "Şirketi Hayriye,, nin yaşaması, cidden acayip oluyordu.

Öyle görünüyor ki, son zamanlarda şirketin en hayırlı işi, kendini satmak oldu!

Gizli ordu

İkide birde gizli Fransız ordusundan bahsedilip duruyor. Tuhafıma gidiyor doğrusu: Bir ordu nasıl gizlenebilir? Ordu dediğimiz şey meydana, yâni er meydanına çıkıp döğüşmek içindir... Fransız ordusu ise hâlâ gizlenip duruyor. İşte ikinci cephe de açıldı. Insanın Ali baba ve kırk haramiler masalını hatırlayası geliyor; hani küplerle saraya girerler de küplere saklı haramiler sorarlar:

— Çıkayım mı!..

Diye.. Fransız ordusu meydana çıksa da bir görsek!..

Kömür

Kok kömürü tevziatı ha başladı, ha başlayacak! Eli kulağında.. Bu gibi işlerde daima okkanın altına giden bir bedbahta sordum:

— Nasıl, bu sene odun mu yakacaksın, kömür mü?

Cevap verdi:

— Ben kendim yanacağım!..

— ?!..

— Vaktinde yetişemiyerek, daha doğrusu parayı yetiştiremiyerek kömür hakkımı alamıyacağım, buna yanacağım bir kere; sonra, odun parası vere vere ciğerim yanacak... Anladın mı?.

Define

Müzeler müdürü "define, aramakla değil, tesadüfen bulunuyor,, diye bir vecize meydana getirmiş. Hani yalan da değil. Kimi iğne ile kuyu kazar, define bulacağım diye, yine hava alır da kiminin kılı bile kıpırdamadan, define ayağına gelir.

Misal mi istiyorsunuz? Saymağa ne hacet, etrafınıza bir göz atınız, kâfi!..

Aynî yardım edebiyatı

Gazetelerin yazdığına göre, memurlara yapılacak aynî yardım kanununun tatbik şekline dair bir izahname hazırlanıyormuş. Söz sırası geldi de söylüyorum. Hani Allah yine devlete millete zeval vermesin. O kadar, hallerinden yanıp yakıldığımız memurların asıl o zaman hali duman olur. Şimdiye kadar da çok şükür, hiç bir memur açlıktan ölmedi. Fakat kanunu bile çıktığı halde şu aynî yardım neden bir türlü yapılamaz da bir sürü izahnameler, tefsirler, şerhlerle vakit geçirilir? Halkın yüreği tüketilir?

Bence gazeteler bu kabîl hâdiseleri, olgunlaşmadıkça haber vermemeli. Yoksa ha geldi, ha gelecek derken memur milletinin yüreğini kaldıra kaldıra, Nasrettin Hocanın keçisine döndürecekler Memurlara aynî yardım yapılacak amma, o zamana kadar merak ve heyecandan yüreklerine inmezse!.

AKBABA

GAZETELERDEN

Tasviri Efkârdan :

Toprak Ofisten 80 memur açığa çıkarıldı.

Akbaba :

Toprak ofisi bu... mevsim icabı harman savuruyor demek !

Vakitten :

Kadıköyünde oturan bir zat, yediği baklavadan zehirlendi...

Akbaba :

Muhakkak aç gözlünün biri görmüş «Zehir zıkkım olsun!» demiştir !

Cumhuriyetten :

Bazı yollar ziftlenecek...

Akbaba :

Elbet ziftlenmeli... Hep yolcular ziftlenecek değil ya !...

Tasviri efkârdan :

Toprak Ofisi hastadır.

Akbaba :

Çaresiz dertlere düştüm,
Aman doktor bir çare !

Vatandan :

Yangınlar niçin çoğalmağa başladı ?

Akbaba :

Bunu bilmeyecek ne var ?.. Patlıcan çıktı !

Vakitten :

Kömür tevzii işi başladı...

Akbaba :

Anlıyamadım !.. Kömür tevzii mi başladı, yoksa şimdilik işi mi başladı ?...

Akşamdan :

Harb uzun sürerse !..

Akbaba :

Allah sulhdakilerin yardımcısı olsun !

OLAYLAR ALAYLAR

HARB UZUN SÜRERSE!

Necmeddin Sadak, çarşamba günkü Akşam'da çıkan baş yazısına bu serlevhayı koymuş: "Harp uzun sürerse?..,,

Evet, harp uzun sürerse?..

Üstadım bu suali, bana şu fıkrayı hatırlattı:

Bektaşi babası, deniz kenarında çilingir sofrasını kurmuş, çakıştırıyormuş.. Yavaş yavaş ufka bulutlar yığılmağa, sular kabarmağa başlamış.. Derken bir fırtına, bir kıyamet.. Şimşekler, yıldırımlar, gök gürültüleri.. Deniz allak bullak..

Baba erenler, şöyle bir enginlere bakıp mırıldanmış:

— Allah karadakilerin yardımcısı olsun!..

Orada bulunan biri sormuş:

— Aman erenler, denizdekilerin değil mi?..

İhtiyar Bektaşi, bıyık altı bir gülüşle cevap vermiş:

— Onlar çoktan hapı yuttular!..

●

Hakaret

Hoca, hararetli hararetli ders anlatıyordu. O aralık arka sıralardan birinde bir talebenin tarakla saçlarını taradığını gördü. Bir an yanına gidip tokatlamayı düşündü. Sonra vaz geçti:

— Kaldır, o kaşağıyı! diye bağırdı.

— Seni bir gençle aynı kabineden çıkarken görmüşler...
— Ne olur sanki ?.. Girerken görmemişler ya!..

— Gittikçe şişmanlıyorsun..
— Elbet... Piliç eti kilo ile satılacakmış!

Su ve Düdük

Geçen hafta Büyükada Kerbelâya döndü. Bir de muslukları çevirdik ki, hepsi düdük çalıyor!

Sebebini sorduk, soruşturduk: Adadaki terkos hazinesinde su kalmamış dediler!

Eh, hazine dediğin de böyle olmalı, tamtakır!

Elimizi, yüzümüzü biraz kolanyalayıp, ağzımızı da içmeğe bile kıyamadığımız Taşdelen suyu ile açlkadıktan sonra evden çıktık...

Vapurda bir de baktım ki herkesin ağzında ayni lâf: Susuzluk.. Susuzluk.. Susuzluk!..

Meğer bu susuzluğun asıl sebebi ne imiş biliyor musunuz? Adaya terkos suyu taşıyan sarnıçlı gemiler, Deniz bayramı dolayısıyle düdük çalmak için bayraklarla donatılıp merasime gönderildiklerinden o gün Adaya su götürmemişler!

Ne güzel bayram değil mi?..

Yirmi bin kişiyi susuz bırakmak pahasına çalınan bu düdükler, bir sevinç çığlığından ziyade bir yuf borusuna benziyor!

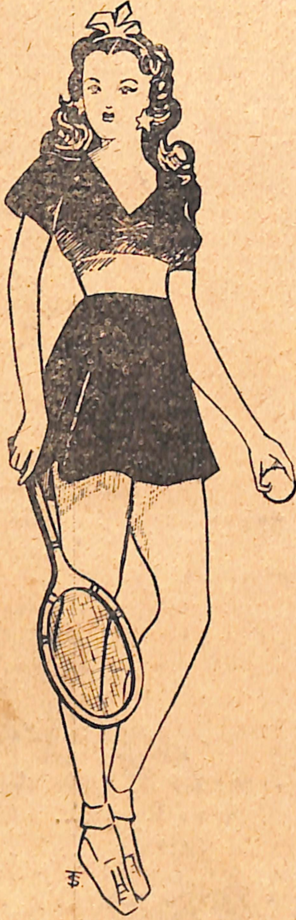
Hani eski Seyrisefain vapurlarından bir yandan çarklı, Adadan kalkmış, dört saat deniz de çabaladıktan sonra tam Sarayburnu önlerine gelince, kaptan başlamış düdük çalmağa.. Kazan dairesinden bunu duyan hırpani kılıklı bir makinist telâşla dışarı fırlayıp kaptana seslenmiş:

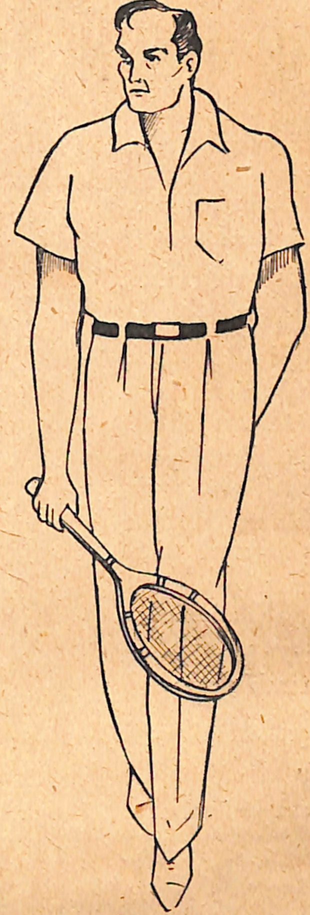
— Heeey beybaba!.. Ne yapıyorsun be?.. Kazanda iki libre istim kaldı, onu da düdüğe harcama!..

Bu sefer de böyle.. Yalnız, düdüğe feda edilen istim değil de Adanın suyu!..

HER ŞEYDEN EVEL İŞ

Kısa Hikâye

Sayfiyeden yeni dönmüştük. Ikinci gün kahvaltıdan sonra, karım sofrayı topluyordu. Çalışma odama çıkıp pencereleri açtım. Ilık bir eylûl sabahıydı. Kıyıların üzerinden süzülen küçük bulut kümelerini seyrediyordum.

Bu sırada bahçe kapısının önünden komşumuz Macit bey geçti. Elinde raket, ayağında lâstik ayakkabılar, gamsız adımlarla yürüyor. Kendi kendime:

— Amma da tembel, diye düşündüm. Daha dün, bugün için erkenden işe başlıyacağını söylüyordu.

Sonra masama oturup romanımı yazmağa başladım.

Ikinci sahifenin başına, iki rakamını koyarken kulaklarımdan süzülen tatlı bir ses, sevinç olarak içime yayıldı. Pencereye yaklaşınca tenis kostümü ile Macit beyin karısını gördüm. Elindeki raketi sallayarak karımı ayartmağa çalışıyordu.

— Doğrusu ya, bu pırıl pırıl havada mutfak işleriyle uğraşmak günah... Maamafih bu hizmetçi buhranında, her şeye katlanmak mecburiyeti de var amma, böyle bir günde, eve kapanmaktansa, aç kalmağa bile razıyım.

Karım bu felsefeye pek yanaşmıyordu:

— Öyle amma, bir sürü iş varken, ağustos böceği gibi keyif süremem.. Dur, şu elimdekiler biraz hafiflesin, hay hay!.

Karımın ciddî ve kat'î bir sesle konuşması bana da cesaret verdi. Tekrar masama dönerek oturdum.

— Her şeyden evvel iş... Tembellik çok fena şey...

Üçüncü sahifenin başına, üç rakamını koyarken, Macit bey ismimi bağırıyordu. Pencereye yaklaştım:

— Yahu bir tek arkadaş bulamadım. Seninle bir parti yapsak hiç de fena olmaz. Hava fevkalâde.

Teklif beni gevşetir gibi oldu. Uzaktaki bulutlar dağılmış, sabah güneşi canlı bir güz mavisi içinde taptaze parlıyordu. Yalancıktan biraz tereddüt etmek farzdı. Üç beş dakika nazlandıktan sonra kararımı verdim.

Merdivenlerden hızla inerken karımla burun buruna geldik.

— Ne o, yol mu göründü yoksa?

Renk vermeden cevabı kondurdum:

— Ne münasebet karıcığım. Yeni romanıma öyle bir mevzu buldum ki... Onu müjdelemek için sana geliyordum. Hem öğle yemeğine kadar beni rahatsız etmemeni de rica edecektim.

— Müsterih ol... Rahatını bozmam. Ben de sana aşağı inmemeni tembih edecektim zaten: Ortalık süpüreceğim.. Haydi, işimi bir an bitireyim, olmaz mı?

Tekrar odama çıktım. Elektrik süpürgesinin işlemesini bekliyordum. Onun gürültüsü içinde, raketi alıp kaçmak gayet kolay olacaktı. Amma karım böyle didinirken benim eğlenmem doğru muydu? Vicdan azabı keyfimi kaçırmıyacak mıydı?

İşi sağlama bağlamak için odamı dışarıdan kilitleyerek merdivenden süzüldüm. Artık kimse tarafından görülmeme imkân yoktu. Koşar adımlarla yürümeğe başladım. Tam köşeyi dönerken birisine çarpmıştım. Başımı kaldırıp bakınca içimde bir şey cız etti: Karşımdaki karımdı!

Hayretinden elindeki raket titriyordu. Kekelemeğe başladı:

— Şey... Daha ilk günden bu kadar fazla çalışmak...

Kendi hesabıma kafa tutacak vaziyette değildim:

— Evet, dedim, ben de aynı fikirdeyim amma, şimdi hangimiz eve dönüp te süpürgeyi prizden çıkaracak?..

Adnan Tahir

Ada dedikoduları

Bay (A) yorgun adımlarla geliyordu. Yanında sayın eşiyle beraber...

Bay (A) yirmi gündenberi hasta idi. Kasıkları ağrıyordu. Şimdi iyileşmişti biraz...

Kulübün bahçesinde, bir masa etrafında çevrelenmiş dostlarına doğru gittiler..

Bayan (N) onları samimî bir sevinçle karşıladı:

— Buyursunlar, çifte kumrular!

Evet, onlar birbirlerinden hiç ayrılmaz, her yerde yanyana görünürlerdi.

Bay (A) göz ucuyle karısını işaret etti:

— Tam yirmi senedir, nereye gitsem taşırım!

Bayan (N) fırsatı kaçırmadı:

— Yaaaa... Dedi, hastalığınızın sebebi şimdi anlaşıldı öyleyse!

KUŞLU NALIN

Tefrika No. 19

Yazan: Hikmet Feridun ES

Küçük Şeker kendisinin gözünden dü. şürmek için söylenen bu sözlerin hepsine omuz silkiyor, oynarken uzun saçları pen. beleşen yüzüne dökülen Körpe Recebe hayranlıkla bakıyordu.

Hattâ tam köçek olması için haydut. lar Körpe Recebin suratını bile boyamağa kalktılar.

Yuvarladığı her kadeh Küçük Şekeri mukavemet edilmez bir itişle Körpeye doğ. ru sürüklüyordu. Nihayet Nemrut Hasan fena halde hiddetlendi

— Alın şu uzun saçlı erkek bozuntu. sunu... Küçük kayanın dibinde zıbarsın...

Bundan sonra Nemrut Hasan Küçük Şe. kere döndü:

— Gel kız yukarı... Şu benim çizme. lerimi çıkar...

Ses kesilmişti. Küçük Şeker Körpenin yüzüne baktı. Recep başını çevirdi. Eşkiya reisi dağda, tepede, boğazın yanındaki çok eski bir kaynar su yatağının oyduğu ko. vuğa doğru yürüdü.

Nemrut Hasanın geceleri yatıp uyu. duğu yer burası idi.

Haydut, civardaki bütün kartal, yu. valarına meydan okuyan bu kayanın içini ottan yataklarla, rakı fıçılariyle acayip bir oda haline sokmuştu.

Nemrut buraya doğru ilerlerken bü. tün adamlar, nefes bile almadan arkasın. dan bakıyorlardı.

Eşkiya reisi:

— Duymadın mı gız?... Gel şu çiz. meleri çıkar dedim sana!..

Diye kükredi. Ve Küçük Şeker dağla. rı titreten bu iki metre boyundaki şaşı a. damın peşinden yürüdü.

Genç kadın arkadan onun bıyıkları. nın iki ucunu birden görebiliyordu..

Ve aklında bir şey vardı: Kuşlu na. lını giyeceği gün belki de büsbütün masal olmuştu!

Bereket versin ki eşkiya reisinin ini zifiri karanlıktı.

Ve bu koyu karanlıkta Küçük Şeker Nemrut Hasanın yerine, hayaline Körpe Recebi koymuştu. Karanlığa rağmen göz. lerini de zaman zaman kapatıyordu. Yal. nız Nemrut Hasan bazan konuşuyordu. Kadın, onun susmasını ve sesini çıkararak hayalini bozmamasını istiyordu..

***

Nemrut Hasanla tayfası tamam dört gün hiç ayılmadan içtiler.

Yalnız son günü Nemrut Hasanın mu. avini gibi olan adam dört kişi ile birlikte kasabaya gitmişti. Bu adam döndüğü za. man Nemrut Hasanı fena halde hiddetlen. diren bir takım haberler getirdi. Küçük Şeker onların konuşmalarından bir şeyler anlamamıştı amma yalnız: "Yeni kuvvet gelmiş!..„ "Bir tabur candarma gelmiş!..„ gibi sözler kulağına çalınmıştı.

O gece ilk defa olarak haydutlar hiç ateş yakmadılar. Gece yalnız içtiler ve etrafa kayalıklara çok nöbetçi diktiler.

Sabaha karşı sızmışlardı. Birdenbire dağın her tarafından silâhlar patlamağa başladı.

Küçük Şeker korku içinde yattığı yer. den doğruldu. Nemrut Hasanın sesi yanın. da yükseliyordu:

— Sarıldık galiba... Öyle olsa bile yarıp geçeceğiz.. Anladınız mı?..

Nemrut Hasan dışarıya fırladı. Pat. layan silâhlar o kadar çoğalmıştı ki gürül. tüler, birbirine ekleniyor ve yekpare bir ses haline giriyordu.

Küçük Şeker tekrar samanların üstü. ne uzandı. Çok sıcak bir ağustos gecesi sonu idi. Sırtında yalnız gömleği vardı.

Hâdiselere o kadar kendisini bırak. mıştı ki artık ne olacağını yattığı yerde bekliyordu...

Tabanca patlamalarına nal sesleri tem. po tutuyordu. Biraz sonra yavaş yavaş gürültü hafifledi. Etraf iyiden iyiye ağarın. ca Küçük Şeker dağda garip bir tenhalık farketti. Nemrut Hasanla adamları şaşı. lacak bir tarzda ortadan kaybolmuşlardı. Candarmalar bir ihtiyar çavuşla iki yaralıyı burada bırakarak onların peşlerine koyul. muşlardı.

İhtiyar candarma çavuşu Rumelili idi. Şaşılacak kadar zayıf ve inadına da uzun boylu bir adamdı.

Küçük Şekeri, Körpe Recebi, Hâfızı, Hirisantina'yı bir araya toplamış onlara:

— Abe siz burada ne ararsınız?.. Şer. betin suyu dökülmüş de tortusu kalmış!..

Diyordu, Hirisantina izahat vermeğe kalkıştı:

— Savuz efendi, bizi dağda kaldır. mislar!..

Çavuş aşağı doğru sarkık kır bıyıkla. rını düzelterek:

— Bilirim a kız... Bilirim a kız... Ben daha neler bilirim ki...

Rumelili candarma çavuşu Körpe Re. cebi daha kundakta iken tanımıştı. Biraz geveze bir adamdı. Küçük Şekere:

— Kız, Irecebe niçin o kadar soku. lursun?.. Buldun kendin gibi güzel bir çin. gene değil mi?..

Recep kaşlarını çatarak Çavuşa baktı. Şeker hayretler içinde dinliyordu. Lâkin Rumelili çavuş, Recebin kızmasına kati. yen aldırış etmiyerek sözüne devam etti:

— Bilmez misin kız?.. Bu da senin gibi çingenedir!.. Hem de Romanya çinge. nelerinden!.. Asılzadedir kâfir!.. Babası, anasını öldürdüğü gece getirip kundağı bi. zim karakola atmışlardı!.. Hey koca Recep hey!.. Amma da ağlıyordun o gece..

Küçük Şeker şimdi kız Recebe daha koyu bir muhabbetle bakıyordu. Ona sarıl mak istiyordu.

Gün ağardığı zaman eşkiyanın bıraktı. ğı yiyeceklerle karınlarını doyurdular. Can darma çavuşu:

— Biz yaralıları kasabaya ileteceğiz... İsterseniz siz de beraber geliniz, ister ayrı gidin, amma kasabaya varınca karakola gelip ifade vermeli. Yoksa karışmam ha!.

Hep birden kasabaya gitmeğe karar verdiler. Tam hazırlanacakları sırada Re. cebin:

— Aman ayağım!.. diye bağırdığı işi. tildi. Sağ tabanının altından oluk oluk kan akıyordu.

Eşkiya vuruşması sırasında yere dü. şen bir bıçağın üzerine basmıştı.

Küçük Şeker onun koluna girerek, Nemrut Hasanın inine götürdü, yatırdı. Bı. çak yarasının üstüne, candarma çavuşunun kendisine verdiği yarım avuç tütünü bastı Ve genç adamın ayağını gömleğinin ete. ğinden kopardığı bir parça ile bağladı. Fa. kat artık Körpe Irecep yürüyemiyordu.

Küçük Şeker çavuşa;

— Bu oğlan yürüyemez çavuş efen. di... Bunu bu gece burada bırakacaksın. Yarın gelecek, kasabada sana ifade vere. cek... Olur değil mi?..

Çavuş:

— Olur olur... Galiba sen de kalıp ona bakacaksın..

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Diye gülümsedi. Şeker cevap verdi:

— Yalnız bırakamam ya fakir oğlancağızı!..

Jandarmalarla, Hirisantina ve Hâfızdan mürekkep grup akşama doğru kasabaya hareket etti.

Küçük Şeker dağın üstünden onların kıvrıla kıvrıla aşağıya indiklerini seyrediyordu.. Her dönemeçte en önde zayıf uzun boylu çavuşu, en arkada tombalak vücudü ile Hirisantina'nın ense kökünden giden Hâfızı görüyordu.

Nihayet kafile gözden kayboldu.

***

Etrafa bir morluk yayılıyordu. Bütün gün güneş altında kalan kekiklerin kokusu rüzgârla beraber dalgalanıyor. Uzakta bir köyün tek tük camları kızıllaşıp sönüyor... Küçük Şekerle Recep tepedeki inin önünden ayaklarının altında gittikçe koyulaşan ovayı, karanlığın içine tortu gibi çöktüğü dere yatağını ve ilerideki vadiyi seyrediyorlar.

Küçük Şeker bu erguvan akşamı lıkır lıkır içmek, sarhoş olmak, nağra basmak, şıkır şıkır çiftetelli oynamak ve göbek atmak istiyor.. Hayatında ilk defa böyle bir arzu duymakta.. Kız Recep ise, ilk defa uysal ve ilk defa sokulgan.. O kadar ki:

— Ulan Recep senin saçların ne uzun.. Hem ne de yumuşak!..

Diyerek Küçük Şeker incecik kara parmaklarını onun saçlarının arasından geçiriyor... Ve Kız Recep bir şey demiyor...

İnin dibinde unutulmuş bir fıçı şarap var. Köşede dört beş kavun.

Küçük Şeker kalkıyor ve çok alevli bir ateş yakıyor. Kız Recep önüne getirilen şarap fıçısını açıyor.

Bir müddet sonra ateşin önünde toprak kupalarla içiyorlar. Küçük Şeker ilk defa bir erkeğin yanında yalnız kendi arzusu ile kaldığını anlıyor...

Ağustos ortasında olmalarına rağmen dağ gecesi onları birbirine sokultacak kadar serin ve rüzgârlı... Ayaklarının altındaki köyde sarı silik noktalar halinde bir kaç ışık..

Kız Irecep yattığı yerden, ateşin başında oturan genç çingene kızını görüyor. Ateş ona göğsünün ve çenesinin altında, yukarıya doğru uzanan ve yüzünde kaybolan kırmızı bir renk veriyor. Aşağıdan gelen bu kızıl aydınlığın içinde Küçük Şekerin etli dudakları, küçük fakat serin dağ gecesine isyan etmiş gibi duran göğsü görünüyor. Miminimini kulaklarının memele ri ucundaki toparlak kırmızı küpeleri, iki kırmızı fener gibi yanıyor. Dümdüz, kapkara ve pırıl pırıl saçları gecenin içinde bile parlaklığı ile göz alıyordu. Kendisi yere yatmış olduğu için Şekerin etrafı titrek, harikulâde burun deliklerini de görüyordu.

Kız Recep ilk defa kadın denilen mahlûkun ne baş döndürücü bir şey olduğunu anlıyor ve erkekleşiyordu!

Evet kadın budur. Aklına Kehkeşan hanımefendinin pörsük vücudu geliyor. Bir de bu henüz ağa düşmüş uskumru gibi canlı ve hareketli kadına bakıyor. Ne fark!..

Kaç gündenberi süren bu dağ macerası Şekerin üstünü başını, eteklerini, entarisinin sırtını ve ön tarafını param parça ettiği için vücudu yer yer meydanda..

Gece koyulaşıyor ve ateş yavaş yavaş sönmekte. Dağlar daha serinleşiyor.

Küçük Şeker rüyada konuşuyormuş gibi ağır bir sesle sordu;

— İçeri girelim mi Recep?..

Delikanlı cevap vermedi. Tutuna tutuna ine girdi. Şeker onu takip etti. Dışarıda yanan ışığın, içeride titreştiğini gördüler.

Bu gece kendileri için yaşayacaklarını ikisi de anlıyor. İkisinde de garip ve dayanılmaz bir heyecan var.

Körpe Recep;

— Daha içelim değil mi!.. dedi.

Ve içtiler.. Dışarıda yaktıkları ateşin üstüne kucak kucak çalı attılar. Artık dağların rüzgârını soğuğunu duymuyorlardı. Şeker yavaştan şarkı söyledi ve sarhoşlukla coştu. Parçalanmış, etekleri yer yer kopmuş entarisi ile ateşin önünde bir alev dalgası gibi oynamağa başladı.

Bu gece ilk defa kendisi için omuz tit retiyor, kendisi için gerdan kırıyor ve göbek çalkalıyordu.

Ateş yavaş yavaş söndü. Fakat onun yerine mehtap yetişti.

Ay ışığı inin köşesindeki ot yatağa kadar gümüş bir toz serpintisi halinde uzanıyordu.

Karşıdaki köyün ışıkları sönünceye kadar içtiler...

***

Yalnız bir gece değil, kaç gün dağlarda kaldılar. Böğürtlen, koca yemişi yiyerek dağ dağ dolaştılar. Bir gece içinde ikisi de bütün mânasiyle başı boş iki çingene olmuşlardı. İki divane ve âşık çingene... Hiç bir şey düşünmüyor, hiç bir şeye aldırış etmiyorlardı. Yatakları toprak, yastıkları yaprak olmuştu. Rüzgârlı dağların bellerinde kekiklerin üstünde yatıyorlar, buzlu derelere girip yıkanıyorlar, vâdilerde şafakları, yamaçlarda gün batılarını seyrediyorlardı..

Çiftlikte geçirdiği 19 senelik "çatı altı„ hayatını çingene çocuğu Recep bir günde unutmuştu. Bu 19 senelik çatıdan sonra birdenbire boşanan zemberek gibi hızla göçebeliğe ve serseriliğin hudutlarına koşmuştu.

Şekerle beraber taze nane kokan dağ rüzgârları içinde günlerce seviştiler...

Kadın

— Recep, diyordu, bir daha çiftlikte kalmıyalım. Beraber İstanbula gideriz. Zarar yok, sepetçilik ederiz, ıskara maşa satarız, bakla atarız... Amma bir daha oraya gitme!..

Sonra da ilâve ediyordu:

— Evleniriz.. Ayağımda kuşlu nalınlarla hamama girdiğim günü görecek miyim acaba Recep?..

— **Arkası var** —

BİR İFLÂSIN SEBEBİ

(Başı 4 üncü sayfada)

rıma uymayan bir eksik tarafı var ki bu hal başına geldi„ der işin içinden çıkarsın!

***

İki üç ay oluyor. Bir gün beni bir yabancının görmek istediğini söylediler. "Bu yursun„ dedim. Benim dükkâncım değil mi imiş!.

Adeta sevinerek yerimden kalktım:

— Siz misiniz? Buyurun, dedim.

O gösterdiğim sandalyeye oturmak istemedi; çekingen bir tavırla:

— Bir dakika ayak üstünde sizi görüp gideceğim, dedi.

Biçarenin kılığı kıyafeti düşmüş, tıraşı uzamıştı. Çekingen bir sesle:

— Uzun zamandanberi sizi arıyordum, dedi, nihayet bir tesadüf neticesi burada bulunduğunuzu öğrendim. Efendim küçük bir borcum vardı da..

Ben hayretle:

— Ne borcu diye sordum.

O gene o sempatik gülümsemesile:

Son gelişinizde bilmeden sizi aldatmışım, dedi, bana yetmiş beş kuruş hakkınız geçmiş... Ne siz, ne de ben farkında olmamışız... Sonradan aklım başıma geldi amma siz gitmiş bulunuyordunuz... Sizi ne kadar aradığımı bilmezsiniz... Onu takdime geldim.

Avucunun içine saklamış olduğu üç yirmi beşliği masanın üzerine bıraktı. Sessiz sadasız kapıdan çıktı.

Zavallı adam! Senin öteki meslektaşlar arasında neden tutunamadığını şimdi anladım.

Reşat Nuri

Saçların ağarmasına çare bulundu mu?

— *Başı 6 ıncı sayfada* —

kadaşları B kopmleks vitamininin bütün parçacıkları noksan olan bir yem verilirse farelerin kıllarının ağardığını kabul ettiler.

Anadan doğma bütün tüyleri beyaz olan Albinosis işlerinin tetkikinde bunların (melanin) denilen ve vücudümüze renk veren bir maddenin yokluğu göze çarpmıştır. Melanin işini de vücudümüzde başta böbrek üstü bezi (sürrenal guddesi) ve ipofiz olmak üzere hormon bezleri tanzim eder.

O halde saçların ağarmasında da hormon ve vitaminlerin müşterek rolü vardır. Bunların çalışmalarında bir ahenk bozukluğu olursa saçlar ağarır. Şimdi bu yolda sebebi bulmağa doğru önemli bir adım atılmış ve farelerde bazı sonuçlar elde edilmiştir.

Günün birinde bu ahengi tekrar kurmanın yolu insanlarda da bulunabilir. Ve bunu bulacak adam, eminim ki sadece büyük bir prestij değil, belki müthiş milyonlar da toplayacaktır. Çünkü insanlığın mühim bir kısmını kadınların ve onlara hoş görünmek lüzumunu duyanların teşkil ettiğini unutmıyalım.

Dr. Kemal Saracoğlu

ADEMİ İKTİDAR
ve
BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI
HORMOBİN
Her Eczanede bulunur.
P. K. 1255
Reçete ile satılır.

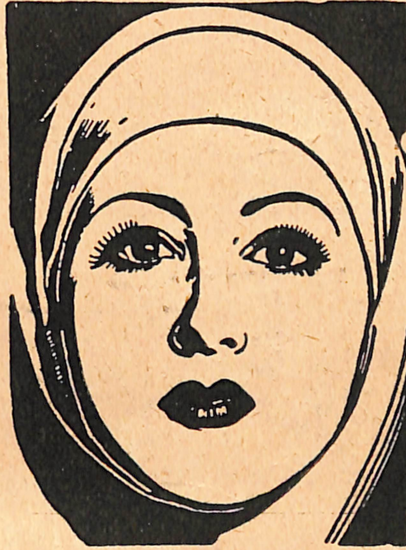

Sahibi : Yusuf Ziya ORTAÇ

Basıldığı yer : İstanbul Halk matbaası

PARFÜM SOLİD
MAKBULE GEÇECEK
GÜZEL BİR HEDİYEDİR

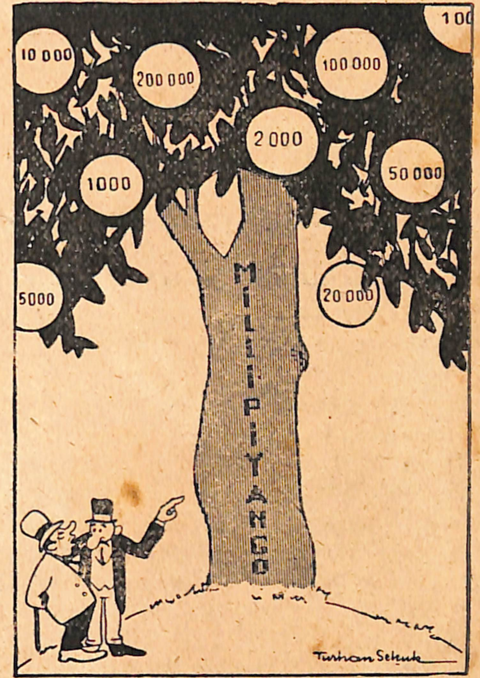
KAT'İYEN
İHTİYARLAMIYAN
KADININ
SIRRI

45 yaşında olduğu halde yüzünde hiç bir çizgi, hiçbir buruşuğu yoktur Açık, yumuşak, ve bir genç kızınki gibi kusursuz bir cilt, âdeta bir harika denebilir Fakat bunun fenni bir izahı vardır.

İşte, bu, Viyana Universitesi Profesörü Dı. Stejskal'ın şayanı hayret keşfi olan "Biocel., in neticesidir. "Biocel., her yumuşak ve kusursuz cild için elzem olan gençleştirici kıymetli ve tabii unsurdur. Şimdi, penbe renkteki Tokalon kreminde "Biocel., bulunduğundan, siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir Her sabah kalktığınızda çizgi ve buruşuklukların kaybolduğunu ve biraz daha gençleştiğinizi görürsünüz.

Gündüzleri için de beyaz renkteki (yağsız) Tokalon kremini kullanınız Bu sayede cildinizi tazeler. siyah noktalardan kurtarır ve açık mesamatını sıklaştırır On yaş daha genç görününüz ve öyle de kalmız. Yüzünüzün zayıflamış adalelerine nihayet veriniz Bu çirkin tenden kurtulunuz. Mektepli kız olduğunuz zamanki taze, sıkı yanaklarınızı ve tatlı güzelliğinizi iktisap ediniz. Cildin gıdası olan bu iki muhtelif Tokalon kreminin harikulâde neticelerinden fevkalâde mahzuz kalacaksınız. Aksi takdirde paranızı memnuniyetle iade edeceğiz

— Ne mübarek, ne bereketli ağaç değil mi ?..

— Evet, her ay binlerce meyva veriyor !

7000
SENE
EVVEL

Meşur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldanî medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

BU GÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 ŞENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir

DÜNYA KARİKATÜRÜ

Gazeteci — Niçin cepheden ayrıldınız?
Clark Gable — Çok çalıştım... Biraz istirahat verdiler!